

Kinderbloed kruipt waar het wil

Jeugdtheater Als mams en paps van huis zijn, dansen de kinderen op tafel. Hanneke Pauwe brengt een ode aan het spelende kind.

En braaf zijn!
Vilarella/Hanneke
Pauwe

★★★★☆

Tot 7/4 op tournee.

En braaf zijn', horen we de ouders roepen vlak voor ze de oprit afdalen. Hun drie kinderen, alleen thuis, gehoorzamen die smeekbede aanvankelijk verrassend goed. In hun kostschooloufit sommen ze flink op wat allemaal niet mag - duidelijk goed gedrit.

Maar kinderbloed kruipt waar het niet gaan kan. Waarom zouden ze zich ook braaf bezighouden, als ze ondeugend in kasten kunnen snuffelen en met de berg spullen die daar uit dondert hun eigen koninkrijk kunnen fantaseren of griezelverhalen verzinnen?

En braaf zijn! is de boeiendere tegenhanger van Pauwes stuk *Dat begint hier*

Het wordt een anarchistische beestenboel. © rr

al goed. Daarin ging een fee die een verbod kreeg om te toveren ten onder aan prestatiedruk en faalangst. In deze voorstelling voor 5+ laat de speelsheid zich niet zo maar betengelen.

Bert Dobbelaere, Anna Verammen en Eva Schram overtuigen als overjarige bengels, zonder in een kinderachtige pastiche te vervallen. Ze spelen dokterje, maken van een wasmand en kartonnen doos een ridderoufit en verven een vogel op Dobbelaeres bolle buik. Hun acties zijn aanstekelijk, er zijn weinig grenzen aan hun verbeelding.

Pauwe brengt een ode aan de *homo ludens* en het oldskool vrij spel - zonder Playstations, bezorgde ouders of verplichte vioolles. Lange tijd vermoed je een *Home alone*-afloop, waarbij de deugnietrijen ontsporen en iedereen weer braaf in de pas loopt zodra mama en papa weer opdagen. Maar dat is niet de moraal van Pauwes verhaal. De cleane woonkamer eindigt als één anarchistische beestenboel.

FILIP TIELLENS